

ಬಾಲ ಸಚಿವರ ಸಮಾವೇಶ- ಭಾರತ ಗಳಿಸಿದ್ದೇನು?

ಅರುಣ್‌ಜೇಲ್ಲ

ರಾಜ್ಯ ಸಭಾ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ನಾಯಕರು

ಭಾರತದ ಸಹಸ್ರಾರು ಬಡಜನರ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರುವ ಆಹಾರ ಭದ್ರತೆಯ ಪ್ರಮುಖ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯಂತರಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳಲು ಬಾಲಯಲ್ಲ ನಡೆದ ಸಚಿವರ ಸಮಾವೇಶಒಪ್ಪಿಗೆ ಸೂಚಿಸಿದೆ. ಈ ಮಧ್ಯಂತರಕ್ರಮ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳವರೆಗೂ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿದ್ದು, ಆ ವೇಳೆಗೆ ಖಾಯಂಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳುವಂತೆ ಸಮಾಲೋಚನೆ ಮುಂದುವರೆಸುವ ನಿರ್ಣಯ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ.ಈ ಮೂಲಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಿದ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ವ್ಯಾಪಾರ ಸೌಲಭ್ಯಒಪ್ಪಂದ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ನಡೆಸಿದ ಸತತಪ್ರಯತ್ನಕ್ಕೆ ಪೂರಕವಾಗಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದ 'ಶಾಂತಿ ಪರಿಚ್ಛೇದದ' ಗಾಳಕ್ಕೆ ಭಾರತ ನಿಲುಕಿದೆ.

ಭಾರತೀಯ ಸಮಾಲೋಚಕರು ಬಾಲ ಸಭೆಗೆ ತೆರಳುವ ಮುನ್ನವೇ, ಆಹಾರ ಭದ್ರತೆಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಸಮಾಲೋಚನೆಗೆ ಒಳಪಡದ ವಿಚಾರವೆಂದು ಸರ್ಕಾರ ಘೋಷಿಸಿತ್ತು.ಆದರೆ ಸಭೆಯಲ್ಲಇದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾದ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಅದು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದೆ.ಈ ಒಪ್ಪಂದದ ನಂತರ ನಮ್ಮ ಆಹಾರ ಭದ್ರತೆಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಡಬ್ಲ್ಯು.ಟಿ.ಎಸ್ ಸದಸ್ಯ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ಹಸ್ತಕ್ಷೇಪ ಹೆಚ್ಚುವ ಮೂಲಕ ಅದಕ್ಕೆ ಅಪಾಯ ಉಂಟಾಗಿದೆ. ಡಬ್ಲ್ಯು.ಟಿ.ಎಸ್ ಜಾರಿಗೆ ತರುವ ನಿಬಂಧನೆಗಳನ್ನು ಚಾಚುತಪ್ಪದೆ ಅನುಸರಿಸಬೇಕಾಗಿದ್ದು, ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳ ಕುರಿತು ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಪರಿವೀಕ್ಷಣೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿದೆ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಆಹಾರಧಾನ್ಯಗಳ ಶೇಖರಣೆ ಪ್ರಮಾಣ ನೀಮಿತಗೊಳಿಸಲು ಹಾಗೂ ನಿಗದಿಗೊಳಿಸಲು ವಿದೇಶಿ ಒತ್ತಡ ಹೆಚ್ಚಲಿದೆ.

“ಉಲ್ಲಂಘನೆ ನಿಯಂತ್ರಣ/ರಕ್ಷಣೆ” ಶೀರ್ಷಿಕೆಯಡಿ ಒಪ್ಪಂದದ ಪರಿಚ್ಛೇದ 4ರ ಅನ್ವಯ “ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಅನುಷ್ಠಾನ ಮಾಡುವ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಶೀಲ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ಪರಿವಿಡಿ 2ರ ಅನ್ವಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಸಲು ಶೇಖರಿಸುವ ಆಹಾರ ದಾಸ್ತಾನುಗಳು ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕೆ ಹಿಂಜರಿಕೆ ಉಂಟು ಮಾಡಬಾರದು ಹಾಗೂ ಅನ್ಯ ಸದಸ್ಯರ ಆಹಾರ ಭದ್ರತೆಗೆ ಚ್ಯುತಿವುಂಟು ಮಾಡಬಾರದು” ಎಂಬುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದೆ. ಈ ನಿಬಂಧನೆ ಕುಚೋದ್ಯದಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದು, ಭಾರತದ ವಿರುದ್ಧ ಕಾರ್ಯವಹಿಸಲಿದೆ. ಭಾರತದ ಆಹಾರ ಭದ್ರತೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಹಲವಾರು ತೊಡಕುಂಟು ಮಾಡುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಇದಕ್ಕಿದೆ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಯಾರನ್ನು ಬಡವರೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಬಹುದು, ಇಂತಹ ಬಡಜನರಿಗೆ ನೀಡಬೇಕಾದ ಪೌಷ್ಟಿಕ ಆಹಾರ ಯಾವುದು, ವಿನಾಯಿತಿಯ ಪ್ರಮಾಣ ಎಷ್ಟಿರಬೇಕು ಹಾಗೂ ಇಂಥಹ ಹಲವು

ವಿಚಾರಗಳು ಒಪ್ಪಂದದ ವ್ಯಾಪ್ತಿಗೆ ಬರಲಿವೆ. ಈ ಎಲ್ಲಾ ವಿಚಾರಗಳನ್ನೇ ಭಾರತೀಯ ಸಂಸತ್ ದ್ವಿಭಾಗವಾಗಿ ಶಾಸಕಾಂಗ ಚರ್ಚೆ ನಡೆಸಿ ಬೆಂಬಲ ಸೂಚಿಸಿತ್ತು.ಈಗ ಬಾಲ ಒಪ್ಪಂದದ ಅನ್ವಯ ಭಾರತೀಯ ಸಂಸತ್ ಅಂಗೀಕರಿಸಿದ ಆಹಾರ ಭದ್ರತೆ ಶಾಸಕಾಂಗದ ಹಲವಾರು ವಿಚಾರಗಳ ಕುರಿತು ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸಮುದಾಯ ಆಕ್ಷೇಪವಿತ್ತು ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಿದಂತಾಗಿದೆ. ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಆಹಾರದ ಸ್ತಾನು ಅವಲಂಬಿತ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಕಾರ್ಯ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳ ಕುರಿತು ಅನ್ಯ ಸದಸ್ಯ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ವಿವರ ಕೋರಿದಾಗ ಲೆಲ್ಲ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಸಮಾಲೋಚನೆ ನಡೆಸುವ ನಿಬಂಧನೆಯನ್ನು ಒಪ್ಪಂದದ ಪರಿಚ್ಛೇದ 6 ಭಾರತದ ಮೇಲೆ ಹೇರುತ್ತದೆ. ಇದರ ಫಲಶ್ರುತಿ, ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಪರಿಶೀಲನೆಗೆ ಭಾರತ ಬದ್ಧವಾಗಬೇಕಿದೆ.

ತನ್ನ ಆಹಾರ ಭದ್ರತೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ರೂಪರೇಶಿ ಕುರಿತು ಯಾವುದೇ ನಿಬಂಧನೆಯನ್ನು ಭಾರತ ಸಹಿಸದು ಎಂದು ಒಂದೆಡೆ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತಿದ್ದರೂ, ನಮ್ಮ ಆಹಾರ ಭದ್ರತೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಗಾತ್ರ ಪ್ರಮಾಣ ಕುರಿತು ಪರಿಶೀಲಿಸುವ, ಪ್ರಶ್ನಿಸುವ ಹಾಗೂ ಒತ್ತಾಯಿಸುವ ಮುಕ್ತ ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನು ಅನ್ಯ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಿಗೆ ಸದಸ್ಯ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಿಗೆ ನೀಡುವ ಎಣಿಯಿಲ್ಲದ ಪರಿಚ್ಛೇದಗಳು ಈ ಒಪ್ಪಂದದಲ್ಲವೆ. ದೇಶದ ರೈತರಿಗೆ ಮತ್ತು ಬಡಜನರಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದದ್ದನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುವ ಅಧಿಕಾರ ಭಾರತೀಯ ಸಂಸತ್‌ಗೆ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಉಳಿದ ಅನ್ಯ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವೆನಿಸಿದ್ದನ್ನೇ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಹೇರಲಾಗುತ್ತದೆ.

ವಿನಾಯತಿಗಳನ್ನು ಹಾಲ ಬೆಲೆಗಳಿಗೆ ಅನುರೂಪವಾಗಿ ಲೆಖಿಸಬೇಕು ಎಂಬ ಭಾರತದ ಮನವಿಯನ್ನು ಒಪ್ಪಲಾಗಿಲ್ಲ. ಆದಕಾರಣ 1986-88ರ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನೇ ಮೂಲವಾಗಿ ವಿನಾಯತಿಯನ್ನು ಲೆಖಿಸಬೇಕಿದೆ. 1986-88ರ ಮೂಲ ಬೆಲೆಗಳು ಹಾಗೂ ಹಾಲ ಬೆಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಭಾರಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿರುವ ಕಾರಣ ನಮ್ಮ ವಿನಾಯತಿಯ ಪ್ರಮಾಣ ಗಣನೀಯವಾಗಿ ಕಡಿತಗೊಳ್ಳಲಿದೆ.

ಈ ದೇಶದ ಜನರ ಆಹಾರದ ಹಕ್ಕಿಗೆ ಅಪಾಯ ಒಡ್ಡಿದ ಬದಲಾಗಿ ಭಾರತ ಗಳಿಸಿದ್ದೇನು? ವ್ಯಾಪಾರ ಸೌಲಭ್ಯ ಒಪ್ಪಂದವಾಗಬೇಕು ಎಂಬುದು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಿದ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ಬೇಡಿಕೆಯಾಗಿತ್ತು. ಅವರ ಉತ್ಪನ್ನಗಳು ಸರಾಗವಾಗಿ ಗಡಿದಾಟಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದಲೇ ಅವರು ಉತ್ತಮ ಮೂಲಭೂತ ಸೌಕರ್ಯಗಳು ಹಾಗೂ ಸುಗಮವಾದ ಸುಂಕದ ಸರಹದ್ದನ್ನು ಬಯಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ ಭಾರತದ ಪಾಲು ಕೇವಲ ಶೇಕಡ 1.6ರಷ್ಟಿದೆ. ತನ್ನ ಪಾಲನ್ನು ಗೌರವಪೂರ್ಣ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಏರಿಸಲು ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಉತ್ತಮವಾದ ವ್ಯಾಪಾರ ಸೌಲಭ್ಯಗಳ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿದೆ. ಆದರೆ ಶೇಕಡ

೩೦ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಬೃಹತ್ ಪಾಲನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಿದ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಿಗೆ ಒಪ್ಪಂದದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ನಮಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿತ್ತು. ಒಪ್ಪಂದದ ಬದಲಾಗಿ ನಮಗೆ ಲಭಿಸಬೇಕಾದ ಪ್ರಮುಖ ಸೌಲಭ್ಯಗಳ ಕುರಿತು ಒತ್ತಡ ಹೇರುವ ಹೇರಳ ಅವಕಾಶ ಭಾರತಕ್ಕೆತ್ತು. ಈ ಸದವಕಾಶವನ್ನು ನಾವು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಅವಮಾನಕರ ಹಾಗೂ ನೋವಿನ ಸಂಗತಿಯೆಂದರೆ, ವ್ಯಾಪಾರ ಸೌಲಭ್ಯ ಒಪ್ಪಂದದ ನಿಬಂಧನೆಗಳು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಶೀಲ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ಕೈಕಟ್ಟುಹಾಕಿರುವ ಜೊತೆಗೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಿದ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಿಂದ ಆರ್ಥಿಕ ಮತ್ತು ತಾಂತ್ರಿಕ ನೆರವನ್ನೂ ಪಡೆಯುವ ವಿಚಾರಕ್ಕೂ ಅವರ ಮರ್ಜಿ ಕಾಯಬೇಕಾಗಿದೆ.

ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕೆ ತ್ರಾಸದಾಯಕವಾದ ವಿನಾಯಿತಿಗಳನ್ನು ತಗ್ಗಿಸಿ ಮತ್ತು ಕ್ರಮೇಣ ಅಳಿಸಿ, ನ್ಯಾಯೋಚಿತವಾದ ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವ್ಯಾಪಾರ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ರೂಪಿಸುವ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷಿ ಉದ್ದೇಶದೊಂದಿಗೆ ದೋಹಾ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸುತ್ತಿನ ಸಮಾಲೋಚನೆಗಳನ್ನು ಡಬ್ಲ್ಯು.ಟಿ. ಆರಂಭಿಸಿತ್ತು. ಎಲ್ಲಾ ಸದಸ್ಯರು ತಮ್ಮ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಅದು ಆಗ್ರಹಿಸಿತ್ತು. ಏಕಮತತತ್ವ ಆಧಾರಿತ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆಯ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆ ಸಾಧಿಸುವ ಒಪ್ಪಂದವಾಗಬೇಕು ಎಂಬುದು ಅದರ ಆಶಯವಾಗಿತ್ತು. ಕೃಷಿ ವಲಯಕ್ಕೆ ನೀಡುವ ವ್ಯಾಪಕ ವಿನಾಯಿತಿಗಳನ್ನು ಕಡಿತಗೊಳಿಸಬೇಕೆಂಬ ಷರತ್ತಿಗೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಿದ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ಬದ್ಧರಾಗದ ಕಾರಣ ಹಲವು ಸಮಾಲೋಚನೆಗಳು ವಿಫಲವಾದವು. ಆದರೆ ಇಂದು ಈ ವಿನಾಯಿತಿಗಳನ್ನು ನೀಡುವ ಆರ್ಥಿಕ ಬಲ ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ಏಕ ಮತತತ್ವವನ್ನು ಗಾಳಿಗೆ ತೂರಿವೆ. ತಾವು ತಯಾರಿಸುವ ಉತ್ಪನ್ನಗಳು ಹಾಗೂ ಸೇವೆಗಳು ಸರಾಗವಾಗಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಶೀಲ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ಗಡಿದಾಟಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತಹ ವ್ಯಾಪಾರ ಸೌಲಭ್ಯ ಒಪ್ಪಂದವನ್ನು ಬಲವಂತವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಹೇರಲಾಗಿದೆ. ತನ್ನ ವಿನಾಯಿತಿಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ಸರಳಕೆ ತೋರದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಿದ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ಉತ್ತಮವಾದ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಗೆ ಲಗ್ನಿಹಾಕುವ ಸುಲಭ ಮಾರ್ಗ ಹುಡುಕಿವೆ. ಎಟಿಎ ಅಡಿ ತನ್ನ ಆಹಾರ ಭದ್ರತಾ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಉದ್ಭವಿಸುವ ಎಲ್ಲಾ ನಿಬಂಧನೆಗಳನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣ ಮುಕ್ತಗೊಳಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಭಾರತ ಪಟ್ಟು ಹಿಡಿಯಬೇಕಿತ್ತು. ಈ ಸ್ವರೂಪದ ಶಾಂತಿ ಪರಿಚ್ಛೇದಕ್ಕೆ ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಸೂಚಿಸಿರುವ ಭಾರತ ತನ್ನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಶಾಶ್ವತವಾದ ವಿನಾಯಿತಿ ಪಡೆಯುವ ಹಕ್ಕನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದೆ.

ನೀಮಿತ ಆಹಾರ ಭದ್ರತೆ 1984ರ ಪ್ರತಿರೂಪವಾಗಿದೆ. ಜೋರ್ಜ್ ಟರ್ನಿಂಗ್ ಹೆಮ್ಮೆಪಡುವಂತಿದೆ. ಕೆಲವರು ಅನ್ಯರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಸಮಾನರು ಎಂಬ ನಾಣ್ಣುಡಿ ಈ ಒಪ್ಪಂದದಿಂದ ಸಾಬೀತಾಗಿದೆ ಎಂದು ಸೇಂಟ್ ಗ್ಯಾಲನ್ ನಲ್ಲರುವ ಸ್ವಿಸ್

ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವ್ಯಾಪಾರ ವಿಷಯದ ಪೊಫೆಸರ್
ಸೈಮನ್ ಎವೆನೆಟ್ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ ಅನಿಸಿಕೆ ಸೂಕ್ತವಾಗಿದೆ.
(ಡಿಸೆಂಬರ್ 14, 2013ರಂದು ಪ್ರಕಟ)

****